

Р Е Ш Е Н И Е № 324

гр. Перник, 08 април, 2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на деветнадесети март през две хиляди и четиринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря В.Х. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Слава Георгиева к. гр.а.д. № 117 по описа на съда за 2014г., за да се произнесе, взе предвид следното:

ОСЗ Брезник, чрез пълномощника юрк. Любомирова обжалва по реда на чл. 208 и сл. от АПК решение на РС Брезник, постановено по гр. д. № 220/13 г. по описа на съда. С обжалваното решение, РС е отменил мълчалив “отказ”, по повод искане на В.В.М., като н-к на Велко М. Стоичков за обезщетяване по реда на чл. 10б от ЗСПЗЗ за имот – нива от 3,5 дка в землището на с. Кошарево, общ. Брезник. В касационната жалба са развити оплаквания, че постановеното решение на РС е неправилно и незаконосъобразно. Оплакванията са по същество, като се поддържа становище, че производството е било процедурно недопустимо, тъй като в рамките на инструктивно определените срокове органът е извършил дължимо по повод искането на заявителя действие – изпратил му отговор, обективиран в писмо № 455/20.IX.2013 г., което по същината си е уведомяване, няма характер на индивидуален административен акт и това писмо не подлежи на оспорване. Иска се отмяна на решението на РС и редуциране размера на разноските, с които е задължен административния орган.

Ответникът по касационната жалба, чрез представители по пълномощие поддържа становище, че решението на РС е правилно и следва да остане в сила.

Представител на окр. прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна.

Касационен състав на Административен съд Перник, като взе предвид становищата на страните, във връзка с доказателствата по делото, обсъдени поотделно и в съвкупност прие следното.

Касационната жалба е процесуално допустима и по същество неоснователна.

Съображенията на касационен състав да постанови негативен за административния орган съдебен акт са различни от тези на РС, които се приемат за неправилни, но като краен изход на спора решението ще бъде оставено в сила.

На основание посоченото от 14.VIII.2013 г. искане, ОСЗ е била длъжна да се произнесе с акт по същество. В срока за произнасяне по чл. 57, ал. 1 от АПК не е имало такова произнасяне, от което за жалбоподателя се формира правен интерес да оспори мълчаливия отказ. Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима. След подаване на жалбата, на 20.IX.2013 г. от страна на административния орган до жалбоподателя е изпратено уведомително писмо, че искането му не попада в хипотезата на чл. 10б от ЗСПЗЗ. Няма мотивна, констативно съобразителна част на писмото и в крайна сметка не е ясно каква е волята на административния орган. Този отговор може да се приеме за изричен отказ, съобразно налагаща се съдебна практика на ВАС и засяга интересите на жалбоподателя.

РС е приел, че жалбоподателя е направил искане за извършване на административна услуга.

Този извод е погрешен и не само, че не се иска административна услуга, а се иска постановяване на позитивен административен акт за жалбоподателя. По това искане се дължи произнасяне с отделен, издаден на правно основание административен акт. Образуването по искане на жалбоподателя административно производство приключва с решение на органа, съобразно конкретиката на заявлението, така че, дали има мълчалив отказ, дали има немотивирано уведомяване, правния интерес за жалбоподателя е от това, че в законово определен срок по отношение на искането му няма постановен административен акт. Безспорно е налице мълчалив отказ, но от постановяване на административен акт, а не от извършване на административна услуга.

В тази връзка касационен състав намира, че този отказ е отменен правилно. За прецизност следва да се има предвид, че при постановяване на решението РС не е съобразил наличието на писмото от 20.IX.2013 г., което е по повод на искането, по което не е постановен административен акт в указания срок. За това писмо е било известно на решаващия състав и по неустановими причини, е последвал отказ от обсъждането му и приобщаването му в производството по оспорване. Прави впечатление, че за относимостта му към спора, РС е взел отношение в протоколно определение, но не е съобразил обусловеността на двата акта от разпоредбата на чл. 58, ал. 3 от АПК. В контекста на изложеното и след като законът изисква изрично произнасяне на административния орган, мълчаливият отказ по чл. 58, ал. 1 от АПК се явява незаконосъобразен административен акт. Само на това основание обжалваният отказ е следвало да бъде отменен. В правомощията на ОСЗ е постановяване на индивидуален административен акт, в хипотезата на чл. 19а, ал. 4, т. 1 до т. 4 от ЗСПЗЗ. Компетентността на органа е специална и не може да бъде заместена с акт на съда за изрично произнасяне по искане за обезщетяване с равностойна земя. Предметното естество на оспорения акт не е позволявало съдът да реши делото по същество, поради което правилно е разпоредено преписката да се върне на компетентния административен орган за мотивирано произнасяне по направеното искане. Когато административният орган действа в рамките на оперативната си самостоятелност, съдът като отмени акта следва да му върне преписката със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона - чл. 173, ал. 2, вр. с ал. 1 от АПК. Органът е оторизиран да установи осъществени ли са конкретни юридически факти, с чието настъпване правната норма свързва определени последици и да се произнесе със съответен акт, като разбира се преди да извърши това следва да направи дължимата се проверка по чл. 27 от АПК, след което да се произнесе с акт по основателността на искането, с което е сезиран.

Атакуваното решение е правилно и в частта, с която настоящия касатор е осъден да заплати разноски. Същите са своевременно претендирани, като до приключване на съдебното дирене не е направено възражение за прекомерност. Те са и доказани в присъдения от районния съд размер.

На основание изложеното, и след като краен извод, РС е постановил правилно решение, жалбата като неоснователна не може да мотивира настоящия съдебен състав да отмени решението на първоинстанционния съд.

По тези съображения, касационен състав на Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 65, постановено по гр. адм. дело 220/2013г. по описа на РС Брезник.

Решението е окончателно.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/

2. /п/